2025/222

6.2.2025

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS AFGØRELSE (EU) 2025/222

af 27. januar 2025

om adgang for betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren til betalingssystemer, som drives af Eurosystemets centralbanker, og til centralbankkonti *(ECB/2025/2)*

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 127, stk. 2, fjerde led,

under henvisning til statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 22,

under henvisning til statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 3.1, fjerde led, og artikel 12.1 og 22, sammenholdt med artikel 17, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Eurosystemet driver betalingssystemer i henhold til det mandat og de beføjelser, der er fastsat i statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (herefter »ESCB-statutten«), særlig artikel 3.1, fjerde led, artikel 12.1 og 22, sammenholdt med artikel 17, og i overensstemmelse med de generelle principper i EU-retten. I den forbindelse tager Eurosystemet behørigt hensyn til artikel 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF ([1]), som ændret ved artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/886 ([2]), som inkluderer betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter (herefter samlet »betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren«) på listen over institutter, der på visse betingelser kan blive deltagere i betalingssystemer, der er udpeget i henhold til nævnte direktiv. Artikel 35a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 ([3]), som indsat ved artikel 3 i forordning (EU) 2024/886, fastsætter yderligere betingelser, set i forhold til andre institutter, som sådanne betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren skal opfylde, inden de anmoder om at deltage i systemer, der er udpeget i henhold til direktiv 98/26/EF. Endelig giver artikel 10, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/2366, som ændret ved artikel 3 i forordning (EU) 2024/886, betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren mulighed for at deponere deres kunders midler, med henblik på at beskytte dem, på en særskilt konto i et kreditinstitut eller i en centralbank efter den pågældende centralbanks skøn

(2) Formålet med at give betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren adgang til betalingstjenestesystemer, som drives af Eurosystemets centralbanker, er at øge detailbetalingssektorens effektivitet og smidige funktion, herunder, men ikke begrænset til, at fremme straksbetalinger i hele euroområdet

(3) Af hensyn til retssikkerheden og for at undgå forskelsbehandling af betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren på grund af etableringssted bør centralbankerne i Eurosystemet anlægge en ensartet tilgang med hensyn til betalingstjenesteudbydere uden for banksektorens adgang til alle betalingssystemer, der drives af Eurosystemets centralbanker, og centralbankkonti. Centralbankerne i Eurosystemet bør således anvende et sæt ikkediskriminerende, objektive og risikobaserede kriterier for at give betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren direkte adgang til sådanne betalingssystemer, som drives af centralbankerne i Eurosystemet. Dette vil sikre, at den direkte adgang, som indrømmes betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren, fremmer markedsintegriteten og støtter konkurrencen og innovationen i betalingstjenesteøkosystemet uden at udgøre en risiko for betalingssystemernes modstandsdygtighed, integritet og sikkerhed og dermed uden at blive en kilde til systemisk risiko

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/886 af 13. marts 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 260/2012 og (EU) 2021/1230 og direktiv 98/26/EF og (EU) 2015/2366 for så vidt angår strakskreditoverførsler i euro (EUT L 2024/886, 19.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/886/oj).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).

(4) Der fastsættes i artikel 35a, stk. 1, i direktiv 2015/2366 specifikke betingelser, der finder anvendelse på betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren, som ønsker at deltage i betalingssystemer, der er udpeget i henhold til direktiv 98/26/EF. Medlemsstaterne skal fastlægge den procedure, som ligger til grund for vurderingen af, om betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren opfylder disse betingelser. Uden at dette berører disse procedurer, er det vigtigt at fastsætte et fælles sæt minimumskrav på Eurosystemniveau, som skal opfyldes af betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren, som ønsker at få adgang til de betalingssystemer, der drives af centralbankerne. Disse minimumskrav bør tilsvarende afspejles i vilkårene og betingelserne i de aftaler, der indgås mellem centralbankerne i Eurosystemet og de pågældende betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren, og bør omfatte overholdelse af visse sikkerhedskrav og fremsendelse af bl.a. erklæringer fra de pågældende betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren eller de relevante nationale myndigheder, til den relevante centralbank i Eurosystemet, som bekræfter, at betalingstjenesteudbyderen uden for banksektoren, aktuelt overholder og derefter fortsat vil overholde betingelserne i national ret til gennemførelse af artikel 35a, stk. 1, i direktiv 2015/2366, samt fremsendelse af yderligere dokumentation herfor, såfremt centralbankerne i Eurosystemet måtte anmode herom

(5) Direktiv 98/26/EF og direktiv (EU) 2015/2366 giver ikke betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren automatisk adgang til Eurosystemets betalingssystemer, der drives i henhold til ESCB-statuttens artikel 3.1, fjerde led, artikel 17, 18 og 22, såsom den nye generation af TARGET (Trans-European Automated Real-time Gross settlement Express Transfer system). TARGET er opbygget som en flerhed af betalingssystemer og stiller konti til rådighed til afvikling i euro i centralbankpenge og spiller derfor en vigtig rolle i udførelsen af visse af Eurosystemets grundlæggende opgaver, herunder fremme af betalingssystemernes smidige funktion. Adgangskriterierne og reglerne for deltagelse i TARGET er fastsat i Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8) ([4])

(6) Eurosystemet tilstræber at give alle godkendte deltagere direkte adgang til TARGET. Som følge heraf bør betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren, som er godkendt til at deltage i TARGET, ophøre med at være registreret som indehavere af en virksomhedsidentifikationskode (Business Identifier Code, BIC) eller tilgængelige enheder på Eurosystemets centralbankers egen konto, med undtagelse af et centralbankdrevet betalingssystems tekniske konto i TIPS (Target Instant Payment Settlement System)

(7) For at minimere eventuelle forstyrrelser eller negative konsekvenser for betalingsbehandlingen, som ville påvirke slutbrugerne, når visse betalingstjenesteydere uden for banksektoren ikke længere er registreret som indehavere af en virksomhedsidentifikationskode (BIC-kode) eller tilgængelige enheder på Eurosystemets centralbankers egen konto, er en overgangsperiode nødvendig for at muliggøre migration for betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren, som er godkendt, og som ønsker at deltage direkte i TARGET. Denne overgangsperiode vil gælde for de betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren, som er registreret som indehavere af en BIC-kode eller som tilgængelige enheder på Eurosystemets centralbankers egen konto. Overgangsperioden skal være tilstrækkelig lang til at gøre det muligt at færdiggøre al nødvendig administrativ og teknisk gennemførelse, herunder testaktiviteter udført af betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren i samarbejde med de relevante centralbanker i Eurosystemet, og til at give mulighed for, at flere enheder kan overgå til en ny tilslutningsmodel, uden at enkelte centralbanker i Eurosystemet overbebyrdes uforholdsmæssigt meget. En overgangsperiode frem til den 31. december 2025 anses for rimelig og hensigtsmæssig for en sådan gennemførelse og for visse betalingstjenesteudbydere uden for banksektorens udfasning af den eksisterende forbindelse til behandling af betalinger

(8) Betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren, som har konti i et betalingssystem, som drives af en centralbank i Eurosystemet, herunder TARGET, bør kun have disse med det formål at placere midler til opfyldelse af afviklingsforpligtelser. Saldoen eller indeståendet på sådanne konti bør derfor ikke overstige, hvad der er nødvendigt for at opfylde sådanne forpligtelser. Placering af midler ud over dette beløb på konti i et betalingssystem, som drives af en centralbank i Eurosystemet, ville være i strid med dens formål. Set ud fra et perspektiv om priser og finansiel stabilitet er det vigtigt, at disse konti anvendes til betalingsformål og ikke misbruges til beskyttelsesformål. Der bør derfor fastsættes en maksimumsgrænse for indestående beløb, og dette krav samt bestemmelserne om beregningen heraf bør tilsvarende afspejles i vilkårene og betingelserne i de aftaler, der indgås mellem centralbankerne i Eurosystemet og betalingstjenesteudbyderne uden for banksektoren

([4]) Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2022/912 af 24. februar 2022 om en ny generation af TARGET (Trans-European Automated Real-time Gross settlement Express Transfer system) og om ophævelse af retningslinje ECB/2012/27 (ECB/2022/8) (EUT L 163 af 17.6.2022, s. 84).

(9) Hvad angår konti i TARGET, bør der ved beregningen af maksimale indestående beløb generelt tages behørigt hensyn til afviklingsforpligtelser, der følger af en betalingstjenesteudbyder uden for banksektorens direkte deltagelse i afviklingssystemer, der afvikler i TARGET, og maksimumsgrænsen for indestående beløb bør generelt også finde anvendelse på en betalingstjenesteudbyder uden for banksektorens indestående på de tekniske TARGET-konti i sådanne afviklingssystemer. Manglen på pålidelige oplysninger om en betalingstjenesteudbyder uden for banksektorens indeståender på TARGET-konti med henblik på specifikke procedurer i afviklingssystemer, vil gøre det vanskeligt at foretage den daglige overvågning, som centralbanker i Eurosystemet bør foretage for at afdække, om betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren misbruger sådanne konti ved at have indeståender over maksimumsgrænsen. Centralbankerne i Eurosystemet har ikke adgang til betalingstjenesteudbydere uden for banksektorens indeståender på: a) TARGET-konti med henblik på RTGS AS-betalingsprocedure D (herefter »RTGS AS-betalingsprocedure D«) som omhandlet i bilag I, del VI, artikel 6, til retningslinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8), og b) TARGET-konti med henblik på afviklingssystemer, der anvender TARGET instant payment settlement (TIPS) som afviklingsprocedure (TIPS AS-afviklingsprocedure) som omhandlet i nævnte retningslinjes bilag I, del VII. I den forbindelse bør midler, som en betalingstjenesteudbyder uden for banksektoren har på TARGET-konti med henblik på RTGS AS-afviklingsprocedure D eller TIPS AS-afviklingsproceduren, ikke medtages i beretningen af en maksimumsgrænse for indestående beløb, og en sådan grænse bør ikke finde anvendelse på sådanne midler. I stedet bør der, hvor det er relevant, indføres en ordning for månedlig selvattestering for betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren for at gøre det muligt for de relevante centralbanker i Eurosystemet at overvåge, om de midler, som betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren har på TARGET-konti til sådanne formål, faktisk anvendes til opfyldelse af afviklingsforpligtelser. En sådan ordning for selvattestering bør omfatte månedlige rapporter om en betalingstjenesteudbyder uden for banksektorens højeste og gennemsnitlige dag-til-dag-indeståender på sådanne konti, samt betalingstjenesteudbyderen uden for banksektorens højeste og gennemsnitlige beløb for de daglige betalingsforpligtelser i det tilsvarende afviklingssystem

(10) Eurosystemet bør med bestemte intervaller gennemgå metoden til beregning af det maksimale indestående beløb, når den operationelle model har stabiliseret sig, herunder for at begrænse en vedvarende opadgående tendens i disse beløb

(11) For at fremme en kultur, hvor kravene vedrørende maksimumsgrænsen for indestående beløb overholdes, bør den relevante centralbank i Eurosystemet pålægge en betalingstjenesteudbyder uden for banksektoren, der på sådanne konti har et indestående beløb, der overstiger det maksimale indestående beløb, en bøde. For at forhindre gentagne eller systematiske overtrædelser bør enhver overtrædelse, der omfatter betydelige beløb ud over det maksimalt tilladte indestående beløb, eller manglende nedbringelse af sådanne overskydende beløb på betalingstjenesteudbyderen uden for banksektorens konti umiddelbart efter modtagelsen, henregnes som en af de begivenheder, der anses for at være en væsentlig manglende overholdelse af de gældende krav. I sådanne tilfælde bør den relevante centralbank i Eurosystemet have tilladelse til at bringe betalingstjenesteudbyderen uden for banksektorens deltagelse i det relevante betalingssystem, som drives af centralbanken, til ophør og i tillæg hertil at pålægge en bøde i forbindelse med enhver konto, der lukkes som følge heraf

(12) I henhold til direktiv (EU) 2015/2366 kræves det, at betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren beskytter deres kunders midler ved at åbne beskyttede konti eller på anden vis, men det er ikke en central funktion for centralbankerne at fungere som erstatning for kreditinstitutter henset til levering af beskyttelsestjenester. Hvis centralbankerne stiller beskyttede konti til rådighed, vil det kunne påvirke den overordnede sikkerhed og soliditet i den pengepolitiske transmissionsmekanisme og det finansielle system som helhed, og der kan opstå betydelige risici for opfyldelsen af Eurosystemets mål, som er særlige for centralbanker. Sådanne risici omfatter udstrømning af indlån fra kreditinstitutter, f.eks. i et scenarie, hvor indeståender i centralbanken ville føre til en gradvis disintermediation af den kommercielle banksektor, hvilket ville have en negativ indvirkning på tilgængeligheden af likviditet og dermed hæmme den effektive transmission af pengepolitikken. På samme måde kan en syntetisk digital centralbankvaluta, f.eks. elektroniske penge udstedt af en betalingstjenesteudbyder uden for banksektoren, som understøttes fuldt ud af centralbankpenge, sløre sondringen mellem centralbankpenge – et kredit- og likviditetsrisikofrit afviklingsaktiv – og kommercielle bankpenge. Deponering af kundemidler i centralbanker indebærer en risiko for, at elektroniske penge og andre former for penge, herunder centralbankpenge, sammenblandes i offentlighedens øjne og derved forvrider risikoopfattelsen

(13) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 ([5]), som finder anvendelse fra den 30. december 2024, forpligter udbydere af kryptoaktivtjenester til at beskytte deres kunders midler i et kreditinstitut eller, hvis en sådan konto er tilgængelig, i en centralbank. Hvad angår sidstnævnte, tilkommer det fortsat de enkelte centralbanker i Eurosystemet at træffe beslutning om, hvorvidt de vil stille konti til rådighed til beskyttelsesformål. Udbydere af kryptoaktivtjenester bør ikke tilbydes en beskyttelsesmulighed i centralbankerne i Eurosystemet af samme årsager, som den ikke bør tilbydes til betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren, og for at opretholde lige vilkår for de forskellige institutter, der deltager på markedet for betalingstjenester

(14) Tilvejebringelse af beskyttede konti uden for TARGET, dvs. i nationale betalingssystemer eller direkte i en centralbank i Eurosystemet, er relevant for de grundlæggende opgaver i forbindelse med gennemførelsen af pengepolitikken og med at sikre betalingssystemernes smidige funktion og er derfor omfattet af anvendelsesområdet for artikel 17 og 22 i ESCB-statutten. Også af denne grund bør de enkelte centralbanker i Eurosystemet derfor hverken tilbyde eller stille beskyttede konti til rådighed for betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren eller udbydere af kryptoaktivtjenester. For at undgå tvivl er AS-tekniske konti for RTGS AS-betalingsprocedure D eller TIPS AS-tekniske konti garantifondskonti, men ikke beskyttede konti med henblik på artikel 10, stk. 1, litra a), i direktiv (EU) 2015/2366 eller med henblik på artikel 70 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2023/1114

(15) Betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren, som har adgang til betalingssystemer, som drives af centralbanker, bør have mulighed for at åbne flere afviklingskonti, afhængigt af betalingssystemoperatørens tilbud. Da sådanne flere konti vil ikke give mulighed for adskillelse af kundernes midler, vil disse konti ikke være beskyttet mod insolvens

(16) Retningslinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8) skal ændres, således at anvendelsen af de bestemmelser i denne afgørelse, der vedrører betalingstjenesteudbydere uden for banksektorens anmodning om adgang til TARGET, udskydes til den 16. juni 2025, som er den dato, hvor ændringerne af retningslinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8) af tekniske årsager skal finde anvendelse

(17) Af hensyn til retssikkerheden og for at gøre det lettere at tilpasse vilkårene og betingelserne for Eurosystemets centralbanker som betalingssystemoperatører eller kontoførende centralbanker til de seneste relevante EU-lovændringer bør anvendelsesdatoen for denne afgørelse være den samme som den dato, hvor medlemsstaterne skal have gennemført de ændringer af direktiv 98/26/EF og direktiv (EU) 2015/2366, der er foretaget ved forordning (EU) 2024/886, dvs. den 9. april 2025 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

1) »centralbank i Eurosystemet«: Den Europæiske Centralbank eller en national centralbank i en medlemsstat, der har euroen som valuta

2) »betalingssystem, som drives af en centralbank«: et betalingssystem, som drives af en centralbank i Eurosystemet, og som omfatter et TARGET-delsystem

3) »betalingstjenesteudbyder uden for banksektoren«: en af følgende:

   a) et betalingsinstitut som defineret i artikel 4, nr. 4), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 ([6]), med undtagelse af de betalingsinstitutter, der er omfattet af en undtagelse i henhold til artikel 2, stk. 5, eller artikel 32 eller 33 i nævnte direktiv

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 1095/2010 og direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/1937 (EUT L 150 af 9.6.2023, s. 40).

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).

b) et e-pengeinstitut som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF ([7]), med undtagelse af en juridisk person, der er omfattet af en undtagelse i henhold til artikel 9 i nævnte direktiv

4) »beskyttet konto«: en særskilt konto i et kreditinstitut eller, efter en centralbank i Eurosystemets skøn, i den pågældende centralbank, som er oprettet af enten:

a) en betalingstjenesteudbyder uden for banksektoren for at sikre adskillelse af sine kunders midler fra den pågældende betalingstjenesteudbyder uden for banksektorens kapitalgrundlag som omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra a), i direktiv (EU) 2015/2366

b) en udbyder af kryptoaktivtjenester for at sikre beskyttelse af sine kunders ejendomsret og forhindre, at kundernes midler anvendes for udbyderens egen regning som omhandlet i artikel 70 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 ([8])

5) »udbyder af kryptoaktivtjenester«: en udbyder af kryptoaktivtjenester som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 15), i direktiv (EU) 2023/1114

6) »betalingsordre«: en betalingsordre som defineret i bilag III, punkt 16, til retningslinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8)

7) »bankdagens slutning«: skæringstidspunktet, som fastsat i reglerne for betalingssystemet, som drives af den relevante centralbank, for afvikling af betalingsordrer for den pågældende bankdag.

Artikel 2

Adgang til betalingssystemer, som drives af centralbanker

1. En centralbank i Eurosystemet giver på anmodning adgang til sine centralbankdrevne betalingssystemer for en betalingstjenesteudbyder uden for banksektoren, som opfylder alle følgende krav:

a) Betalingstjenesteudbyderen uden for banksektoren (eller en tredjepart, der udfører sådanne opgaver, for hvis handlinger og undladelser betalingstjenesteudbyderen uden for banksektoren fortsat er eneansvarlig) installerer, forvalter, driver, overvåger og garanterer sikkerheden af den nødvendige IT-infrastruktur, der gør det muligt at tilslutte sig til det betalingssystem, som drives af centralbanken, og er i stand til at afgive betalingsordrer til betalingssystemet, som drives af centralbanken.

b) Betalingstjenesteudbyderen uden for banksektoren fremsender alle underbyggende oplysninger, som den pågældende centralbank med rimelighed måtte anse for nødvendige for at træffe afgørelse om en ansøgning om adgang til betalingssystemet, der drives af centralbanken.

c) Betalingstjenesteudbyderen uden for banksektoren gennemfører passende sikkerhedskontroller for at beskytte sine systemer mod uautoriseret adgang og anvendelse, herunder for så vidt angår cyberrobusthed og informationssikkerhed.

d) Betalingstjenesteudbyderen uden for banksektoren forelægger enten den relevante centralbank en erklæring, der er udstedt af den relevante kompetente nationale myndighed, eller en erklæring, der er behørigt underskrevet som godkendt af det kompetente ledelsesorgan hos betalingstjenesteudbyderen uden for banksektoren, og som i begge tilfælde bekræfter, at betalingstjenesteudbyderen uden for banksektoren overholder: i) betingelserne for at anmode om deltagelse i udpegede betalingssystemer som fastsat i de relevante nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 35a, stk. 1, i direktiv 2015/2366, og ii) de procedurer, der er fastsat i de relevante nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 35a, stk. 2, i direktiv 2015/2366.

For at undgå tvivl fritager bestemmelserne i dette stykke ikke betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren for at overholde nogen krav, herunder specifikke ansøgningsprocedurer, der gælder for dem i henhold til retningslinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8).

2. For så vidt angår enhver anmodning fra en betalingstjenesteudbyder uden for banksektoren til en centralbank i Eurosystemet om at give adgang til TARGET, finder bestemmelserne i stk. 1 anvendelse fra den 16. juni 2025.

([7]) Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 1095/2010 og direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/1937 (EUT L 150 af 9.6.2023, s. 40).

3. En betalingstjenesteudbyder uden for banksektoren, der har fået adgang til et betalingssystem, der drives af en centralbank, skal en gang hvert år i denne adgangs løbetid fremsende en erklæring til den pågældende centralbank, som er underskrevet som godkendt af dens kompetente ledelsesorgan, hvori det bekræftes, at betalingstjenesteudbyderen uden for banksektoren til stadighed opfylder kravene i stk. 1, litra c) og d). Den relevante centralbank har ret til at verificere oplysningerne i en sådan erklæring og anmode om de supplerende oplysninger, som den med rimelighed måtte anse for nødvendige.

4. En national centralbank i en medlemsstat, der har euroen som valuta, kan fastsætte yderligere krav til betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren for adgang til sine centralbankdrevne betalingssystemer med henblik på at tage højde for den specifikke risikoprofil, der gælder for de andre betalingssystemer end TARGET, som den driver.

Artikel 3

Konti i et betalingssystem, som drives af en centralbank, og forbud mod at tilbyde beskyttede konti

1. Centralbankerne i Eurosystemet må ikke tilbyde eller stille beskyttede konti til rådighed for betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren eller udbydere af kryptoaktivtjenester.

2. Centralbankerne i Eurosystemet må ikke åbne andre konti end konti i et betalingssystem, som drives af en centralbank, til betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren, der er berettigede til at deltage i sådanne centralbankdrevne betalingssystemer.

3. TARGET-konti, der udbydes med henblik på RTGS AS-betalingsprocedure D som omhandlet i bilag I, del VI, artikel 6, til retningslinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8) (herefter »RTGS AS-betalingsprocedure D«), og afviklingssystemer, der anvender TARGET instant payment settlement (TIPS) som afviklingsprocedure i henhold til bilag I, del VII, til nævnte retningslinje (herefter »TIPS AS-afviklingsprocedurer«), betragtes ikke som beskyttede konti med henblik på stk. 1.

4. Centralbankerne i Eurosystemet ophæver senest den 31. december 2025 adgangen for betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren, der er registreret som indehavere af en virksomhedsidentifikationskode (BIC-kode) eller tilgængelige enheder på Eurosystemets centralbankers egen konto i TARGET.

5. Med forbehold af artikel 2, stk. 4, giver centralbankerne i Eurosystemet betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren adgang, direkte eller på anden måde, til betalingssystemer, som drives af centralbanker, undtagen TARGET, på samme grundlag, som denne adgang tilbydes til andre godkendte deltagere.

6. Forrentningen af indeståender på alle konti, som indehaves af betalingstjenesteudbydere uden for banksektoren i det enkelte betalingssystem, som drives af en centralbank i Eurosystemet, skal ske i overensstemmelse med Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2024/1209 (ECB/2024/11) ([9]).

Artikel 4

Maksimale indestående beløb

1. Midler, der ved bankdagens slutning indestår på alle konti, som indehaves af en betalingstjenesteudbyder uden for banksektoren, i et betalingssystem, som drives af en individuel centralbank, herunder de i stk. 2 fastsatte TARGET-konti, må ikke overstige det maksimale indestående beløb, der gælder for det pågældende betalingssystem.

2. De midler, der er omhandlet i stk. 1, omfatter midler, der ved bankdagens slutning indehaves af en betalingstjenesteudbyder uden for banksektoren på enhver af følgende konti i TARGET:

a) primær kontantkonto (MCA) som omhandlet i bilag I, del II, til retningslinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8)

b) RTGS DCA (Real-Time Gross Settlement Dedicated Cash Account) som omhandlet i bilag I, del III, til retningslinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8)

c) kontantkonti (TIPS DCA'er) med henblik på TARGET instant payment settlement (TIPS) som omhandlet i bilag I, del V, til retningslinje (EU) 2022/912 (ECB/2022/8).

([9]) Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2024/1209 af 16. april 2024 om forrentningen af ikke-pengepolitiske indskud hos de nationale centralbanker og Den Europæiske Centralbank (ECB/2024/11) (EUT L 2024/1209 af 3.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1209/oj).

3. De midler, der er omhandlet i stk. 1, omfatter ikke midler, der indestår på TARGET-konti, der indehaves af en betalingstjenesteudbyder uden for banksektoren med henblik på RTGS AS-betalingsprocedure D eller TIPS AS-afviklingsprocedurer.

4. Det maksimale indestående beløb i henhold til stk. 1, beregnes således:

a) Hvis betalingstjenesteudbyderen uden for banksektoren har været i drift i en periode på 12 måneder forud for ansøgningen om adgang til et betalingssystem, der drives af en centralbank, er det maksimale indestående beløb to gange den højeste værdi af betalingstjenesteudbyderen uden for banksektorens udgående betalingsordrer, herunder, hvor det er relevant, overførselsordrer i afviklingssystemet, ekskl. likviditetsoverførsler, på en hvilken som helst bankdag i den foregående 12-måneders periode. Betalingstjenesteudbyderen uden for banksektoren skal i sin ansøgning til den relevante centralbank i Eurosystemet om deltagelse i betalingssystemet, som drives af centralbanken, medsende en detaljeret beregning af det pågældende maksimale beløb.

b) Hvis betalingstjenesteudbyderen uden for banksektoren ikke har været i drift i en periode på 12 måneder forud for ansøgningen om adgang til et betalingssystem, der drives af en centralbank, er det maksimale indestående beløb to gange den forventede samlede højeste værdi af betalingstjenesteudbyderen uden for banksektorens udgående betalingsordrer, herunder, hvor det er relevant, overførselsordrer i afviklingssystemet, men ekskl. likviditetsoverførsler. Betalingstjenesteudbyderen uden for banksektoren skal i sin ansøgning om deltagelse i betalingssystemet, som drives af centralbanken, medsende en detaljeret beregning af det foreslåede maksimale beløb.

c) I 12-måneders perioden efter åbningen af den første aktive konto i det betalingssystem, som drives af centralbanken, foretager den relevante centralbank i Eurosystemet en ny beregning af det maksimale indestående beløb for hver nationale betalingstjenesteudbyder uden for banksektoren hver måned i det første kvartal og derefter hvert kvartal. Dette genberegnede maksimale indestående beløb finder anvendelse fra den næste bankdag, efter at den relevante centralbank i Eurosystemet har underrettet den enkelte betalingstjenesteudbyder uden for banksektoren om genberegningen, og indtil den næste genberegning.

d) Efter den første 12-måneders periode efter åbningen af den første aktive konto i det betalingssystem, som drives af centralbanken, genberegner den relevante centralbank i Eurosystemet det maksimale indestående beløb en gang om året. Genberegningen baseres på betalingstjenesteudbyderen uden for banksektorens faktiske samlede højeste værdi af alle udgående betalingsordrer, herunder, hvor det er relevant, overførselsordrer i afviklingssystemet, men ekskl. likviditetsoverførsler, i den foregående 12-måneders periode i det relevante betalingssystem, som drives af centralbanken, og oplysninger, som fremsendes til den relevante centralbank i Eurosystemet i overensstemmelse med litra a) og b).

e) Under særlige omstændigheder kan den relevante centralbank i Eurosystemet efter eget skøn genberegne det maksimale indestående beløb på ad hoc-basis i tilfælde af en betydelig ændring i afviklingsværdierne for en betalingstjenesteudbyder uden for banksektoren, som er nært forestående eller allerede er indtruffet, og som kan medføre manglende overholdelse af det relevante maksimale beløb. Enhver sådan genberegning foretages i overensstemmelse med litra b).

5. Hvis de samlede midler på betalingstjenesteudbyderen uden for banksektorens konti overstiger det gældende maksimale indestående beløb, tager betalingstjenesteudbyderen uden for banksektoren straks skridt til at nedbringe disse samlede indestående midler til et beløb under det maksimale indestående beløb. Hvis en sådan nedbringelse ikke er mulig på grund af en indgående betaling kort før bankdagens slutning, skal nedbringelsen ske uden unødig forsinkelse efter starten af den næste bankdag.

6. Hvis en betalingstjenesteudbyder uden for banksektoren er direkte deltager i et afviklingssystem til TARGET og anvender RTGS AS-betalingsprocedure D eller TIPS AS-afviklingsprocedurer, skal den pågældende betalingstjenesteudbyder uden for banksektoren månedligt indberette både de højeste og gennemsnitlige dag-til-dag-indeståender på de relevante TARGET AS-tekniske konti til den relevante centralbank i Eurosystemet. Betalingstjenesteudbyderen uden for banksektoren skal også månedligt indberette sine højeste og gennemsnitlige beløb for de daglige betalingsforpligtelser i det tilsvarende afviklingssystem.

7. ECB tager den type konti, som fremgår af stk. 2, op til revision senest et år efter den dato, hvor denne afgørelse finder anvendelse, og mindst hvert tredje år derefter. ECB reviderer metoden til beregning af det maksimale indestående beløb, der er beskrevet i stk. 4, senest et år efter den dato, hvor denne afgørelse træder i kraft, og mindst hvert tredje år derefter.

Artikel 5

Manglende overholdelse af det maksimale indestående beløb eller adgangskrav til betalingssystemer, som drives af centralbanker

1. Hvis en betalingstjenesteudbyder uden for banksektoren ikke opfylder kravene i artikel 4, pålægger den relevante centralbank i Eurosystemet en bøde på 0,03 % af det samlede beløb, som overstiger det maksimale indestående beløb på alle konti, som indehaves af betalingstjenesteudbyderen uden for banksektoren, ved bankdagens slutning i det enkelte betalingssystem, som drives af den pågældende centralbank i Eurosystemet, og i tillæg hertil et dagligt strafgebyr på 1 000 EUR for hver dag den manglende overholdelse består.

2. Hvis en betalingstjenesteudbyder uden for banksektoren ikke har afhjulpet en væsentlig manglende overholdelse af kravene i artikel 4, kan den relevante centralbank i Eurosystemet bringe betalingstjenesteudbyderen uden for banksektorens deltagelse i betalingssystemet, som drives af centralbanken, til ophør med en måneds varsel og i tillæg hertil pålægge en engangsbøde på 1 000 EUR for hver konto, der lukkes.

For så vidt angår dette stykke, anses følgende bl.a. for at udgøre væsentlig manglende overholdelse: a) systematisk eller gentagen overtrædelse af den relevante maksimumsgrænse for indestående beløb, herunder, men ikke begrænset til, overtrædelse, der omfatter et beløb, der betydeligt overstiger den relevante maksimumsgrænse for indestående beløb, og b) manglende nedbringelse af beløbet på den relevante konti til under det maksimale indestående beløb ved bankdagens slutning efter den bankdag, hvor midlerne er modtaget.

3. Hvis en betalingstjenesteudbyder uden for banksektoren ikke længere opfylder kravene i artikel 2, stk. 1, kan den relevante centralbank i Eurosystemet bringe betalingstjenesteudbyderen uden for banksektorens deltagelse i betalingssystemet, som centralbanken driver, til ophør uden forudgående varsel.

4. Hvis en betalingstjenesteudbyder uden for banksektoren ikke opfylder kravene i artikel 2, stk. 3, kan den relevante centralbank i Eurosystemet bringe betalingstjenesteudbyderen uden for banksektorens deltagelse i betalingssystemet, som centralbanken driver, til ophør med en måneds varsel.

5. ECB tager bestemmelserne i denne artikel op til revision senest et år efter den dato, hvor denne afgørelse finder anvendelse, og mindst hvert tredje år derefter.

Artikel 6

Ændring af vilkår og betingelser for betalingssystemer, som drives af centralbanker

Centralbankerne i Eurosystemet ændrer vilkårene og betingelserne for alle de betalingssystemer, som de driver, således at de omfatter de krav, der er fastsat i artikel 2-5, hvor det er relevant.

Artikel 7

Ikrafttræden

1. Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Den finder anvendelse fra den 9. april 2025.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 27. januar 2025.

Christine LAGARDE
Formand for ECB